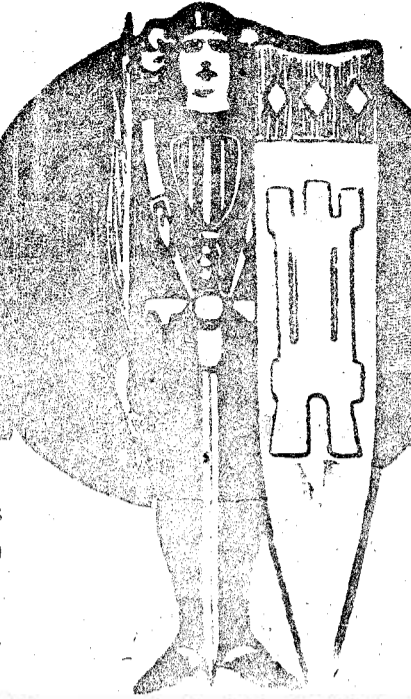

BALUART DE SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ : SITGES : trimestre, 1'75 pessetes
 ESPANYA: any, 8 ptes.: AMERICA: id., 2'75 pesos (or)
 ANUNCIS, ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PARELLADAS, N.º 24
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No 's retornen els originals.

EL CIM

Arribar al cim, després d'una obstinada marxa, és besar el cel i abraçar l'infinit.

Pujar-hi sol, sense pronunciar paraula ni canviar els respirs, és caminada de roda-món, però si en l'ascensió us acompanyen veus amigues i altres passos marquen el vostre pas, sentint en tot instant com la conquesta de les altures respòn a un desig col·lectiu, el esforç personal s'ennobleix i la llarga caminada pren aires de festa.

Així passa a «Reconstrucció Sitgetana», que, en arribar al cim de l'ideal, troba que toquen al terme de la ruta empresa tots aquells que l'havien començada, no tement ni el pedruscall ni els esbarzers.

Del cim estant contemplem la esplanada, i, entre ella, els claps per plantar, les terres a remoure, les parcel·les dispostes a germinar i treure ufana.

Hi hauria hagut qui, en ésser al cap-d'amunt, únicament pensaria en reposar o esbargir-se. «Reconstrucció Sitgetana», però, fent honor al comú apel·latiu, acorda, bon punt consolidada, prosseguir la tasca.

* * *

Un dels dies de la propera setmana, els homes de «Reconstrucció» es reuniran, convocats pel Consell Directiu, i escoltaràn de llavis dels capdevaners de la nostra política la relació del treball acomplit, del programa imminent a realitzar, del pensament que en l'actualitat informa els actes i la gestió de la majoria consistorial.

Serà la exposició del balanç polític de mig-any, curull d'importants partides i acusador d'un benefici espiritual apreciabilíssim. Serà, notòriament, una assemblea

matitzada dels tons democràtics més vius o, millor dit, integrada per la veritable democràcia. Serà la cristallització d'aquella promesa que féiem en les campanyes electorals: «Nosaltres volem que Sitges es senti governada i governi. Nosaltres volem tornar al poble els atributs de la seva sobirania».

¿Quàn s'havia registrat una tan estreta relació dels directors amb els dirigits? ¿Quàn les masses conscients intervenien tan directament en els públics afers? Mai es donà a la vila aquest cas exemplar.

Veus'aquí un dels nostres asseynalats triomfs.

* * *

El sojornar al cim, no constitueix per nosaltres una burda gloriola ni la entronització teatral de particulars cobejances.

Han passat per Sitges els temps de la tirania «d'un home», de les vergassades «d'un home», de les venjançes «d'un home». Extingida l'autocràcia, ocupa el seu lloc la democràcia més ampla i més pura.

I d'això cal que se n'adonguin tots aquells que encara pretenen anomenar-se socialistes bo i anant de braç amb les colles incolores i sens contingut ideològic, servint d'escambell en els moments difícils i d'un absolut mercyspreu després d'haver ofert la espatlla. Cal que se n'adonguin ells i els qui inconscientment formaven a la banda adversa moguts per l'atracció del mal, ja que és evident que gran part dels qui engrossien les files dels nostres contraris no justificarien la permanència en elles amb altra raó que pel renunciament de la pròpia voluntat que hom faria devegades davant l'ob-

jecte que, tot i sabentlo perjudicial per la salut moral i material, proporciona un instant fugacíssim de goig.

* * *

La presència de la voluntat popular en el sí del govern de Sitges ha desvetllat també l'interès i el afecte dels pobles veïns. Ultra les felicitacions efusives que ens són adreçades, debem remarcar les manifestacions d'adhesió entusiasta als nostres Alcalde i Regidors en els solemnes actes d'Afirmació Catalana celebrats el darrer diumenge a la urbs barcelonina. Representants de Vilanova, Sant Pere de Ribes, del Prat de Llobregat, de Sant Feliu, s'acostaven a la nostra taula aclamant a l'Alcalde de Sitges, estrenyent-li la mà i fent percutir incessants *visques* a la vila.

Quí n'hagués duptat, pogué comprovar que «Catalunya ens mira», però ens mirà ja amb tant amor que molts elements cuiten a pendre exemple del nostre coratge, comprenent que de comptar tots els pobles amb nuclis sans com el nostre, les ànsies alliberadores de Catalunya foren una realitat tangible.

Esdevinguem cada dia més mereixedors dels testimonis d'afecte de dins i de fora, perseverant en la nostra serena conducta patriòtica!

MARGINAL

Ell tenia d'ésser, tot un hereu, l'Hereu Andorrà,—el lluit menestral entre els menestrals lluits,—el qui malparlés en un escrit, digne parió de la epístola que circulà el bibelot de celuloide, contra els homes valerosos que a la processó del Corpus feren honor i guarda a la gloriosa ensenya de les quatre barres.

Posat a butzinar, retreu banderes i el morir per elles, en nom propi i de tots els seus, que no en tenen cap perquè totes les han rebutjades, escabullint-se del servei de les armes, moñant-se de Catalunya i renegant d'Espanya.

La resolució ministerial acaba de fer-li perdre la cervela, atiant a l'un per a que dimiteixi del càrreg d'administrador del Vinyet, compromentent a l'altre per a signar una missiva contra una alta gerarquia eclesiàstica, meritant-se ell per a sortir del Hospital.

Diu Sant Agustí, que la fe sens obres és fe morta, i morta per aquets miseriosos tota vida espiritual, ¿quins fruits de caritat i sacrifici podem d'ells esperar?

¡Pobres oques estancades, xapullegeu, xapullegeu!... Mes permeteu-nos que governin ara els patricis purs, els íntegres, els selectes, els de cor ardent, seny clar i de solvència moral i efectiva.

L'idol caigut, que no té cap pèl de tonto i tampoc cap de savi, car ha quedat ja *mondo y lirondo*, continua posant inicials empescades sota els seus pamflets, però l'Hereu Andorrà, ple de vanitat, hi planta el nom de pila i els cognoms. ¡Capricis!... Li assegurem, no obstant, que nosaltres no l'anomenarem per no donar-li gust i privar-li popularitat.

Res, que no es veurà el preciós nom damunt del seu estimadíssim BALUART DE SITGES. I això ho fem perquè ja hem passat—quí sab la estona—mentre ell encara forma el quadre. El plagiador meravellós de Campoamor ha volgut també plagiar a l'Apeles Mestres, però tampoc hi ha reixit.

HOMENATGE POPULAR

Va creixent més i més cada dia l'entusiasme per als actes que s'preparen en honor del nostre bon amic i gran patrici l'Alcalde popular, En Josep Planas Robert.

Ultra l'entrega de la preciosa vara amb que se l'obsequia i que com ja és sapigut se l'adquireix per subscripció quina quota màxima s'ha fixat en una pesseta; està organitzant-se un fraternal *Banquet* per al que cada dia van inscribint-se nous començals i en el que també hi pendrà part l'element femení, que vol contribuir amb la seva presència a donar més relleu i lluïment a la festa.

No hi ha dubte, doncs, de que en conjunt constituirà el sincer homenatge del poble: un verdader acte de sitgetanisme.

Cara i... careta

Els que assistiren a la penúltima sessió pogueren comprovar la contradicció de les manifestacions d'En Mitjans sobre el deure del Secretari de l'Ajuntament, amb la comunicació que llegí En Martí Escala, així com la gran retirada dels regidors socialistes, invocant l'atropellament a la Democràcia per l'Alcalde. Com una cosa és predicar davant els incondicionals i altra són els fets positius, sense gran esforç demostrarem lo poc autoritzat que estava l'ex-Alcalde per dir que no complí amb sa obligació el Secretari, quan per altra part ell mateix trèia atribucions al funcionari i les donava a ún que res ténia que veure a les Oficines municipals.

El fet comença des de que En Mitjans es feu càrreg de l'Alcaldia, nomenant assessor, que de cap manera podia fer-ho, majorment tenint títol d'advocat el funcionari que desempenyava la Secretaria. I perquè no sigui dit som parcials, transcriurem de la important *Revista Moderna de Administración local*, que es publica a Barcelona i en quina hi col·laboren éminents juriconsults entesos en la matèria, la contestació donada amb motiu d'èsser consultada sobre un cas anàleg al de la nostra vila. Diu així:

«Consulta.—¿Puede el Alcalde concurrir a las oficinas municipales con un asesor, pagado de su bolsillo particular, para que intervenga en la administración general del Municipio y le informe en todos los asuntos de su competencia, teniendo en cuenta que esta ciudad no excede de 3.000 habitantes? — (Provincia de Lérida.—J. G.).

Contestación.—A tenor de los arts. 129 y 130 de la ley Municipal, los Secretarios del Ayuntamiento lo son de la Alcaldía, pero en las capitales de provincia y en los pueblos de más de 25.000 habitantes, el Alcalde tiene facultad para nombrar un Secretario especial, pagado de fondos Municipales. Siendo esa población inferior a 25.000 habitantes, resulta notorio que el Alcalde no puede nombrar Secretario particular, ni aún pagándolo de su peculio

propio, porque carecería de la responsabilidad que determina el citado art. 130.

Las atribuciones del Alcalde se hallan bien delimitadas, entre otros, en los artículos 74, número 2.º, 100, 101, 103, 112, 113, 114, 115, 116, 124, 169, 170, 178, 199 y siguientes de la ley Municipal, como Presidentes del Ayuntamiento, como Jefes de la Administración municipal y como representantes del Gobierno, sin que en ninguno de esos preceptos legales figure la facultad de nombrar asesores con intervención directa en las oficinas del Ayuntamiento ni la menor ingerencia en la de la Secretaría.

Es de simple buen sentido, no obstante, que el Alcalde puede tener uno o varios asesores que privadamente le dirijan en su actuación, para el mejor y más acertado cumplimiento de las leyes; pero ese asesor o asesores, no están autorizados para entrometerse en el funcionamiento de las oficinas municipales, ni dictar órdenes, ni siquiera darlas, en nombre del Alcalde.

Els articles de la Llei Municipal que se esmenten no poden ésser més clars i més concrets, i, amb tot, no foren obstacle perquè En Mitjans extengués el següent nomenament:

«*Posicionado accidentalmente de la Alcaldía-Presidencia de este Ilmo. Ayuntamiento, he resuelto nombrar a V. asesor de esta autoridad municipal, con facultad de abrir la correspondencia y de disponer cuanto entienda beneficioso al mejor servicio, rogándole acepte semejante designación como prueba de la más alta confianza.*

Sitges, 17 Diciembre 1921.—El Alcalde, Juan Mitjans.

Sr. Buenaventura Juliá Massó.»

¿Es vol cosa més descabellada i major immoralitat per a una administració municipal? A ben segur que no es registra en lloc més cas semblant de caciquisme.

Emprò no solsament això, sinó que vegis transcrita la comunicació que remeté al Secretari de l'Ajuntament per haver complert son deure:

«Alcaldía Constitucional de Sitges.—Número 4.—*Enterada esta Alcaldía de que en el día de ayer, se levantó por la Secretaría, a requerimiento de varios Srs. concejales y sin su conocimiento, un acta haciendo constar diferentes extremos sobre no haberse celebrado sesión de primera convocatoria conforme se pasó aviso de cortesía a cuantos integran el Ilmo. Ayuntamiento para que no asistieran, según es práctica en esta villa, he resuelto que, en lo sucesivo se abstenga V. de intervenir en semejantes reclamaciones y aún en facilitar datos de la administración municipal sin que los interesados, sean o no concejales, lo soliciten por escrito o de palabra de la Alcaldía, la cual, en uso de sus atribuciones y como jefe de la administración local, resolverá en cada caso lo procedente, cuidando V. de dar cuenta en cuanto recta una petición escrita de dicha clase a los efectos indicados, mediante cuya resolución gubernativa conseguirá V. mantenerse apartado de los apasionamientos dominantes (ai sí!), dignificando con ello su cargo de confianza.*

Dios guarde a V. muchos años.

Sitges, 3 Enero 1922.—El Alcalde accidental, Juan Mitjans.

Sr. D. Marcelino Martino Arroyo, Secretario de este Ilmo. Ayuntamiento.»

La postergació, la diferència de tractament a un que té drets, per raó del seu nomenament i per la Llei, i el donar àmplies facultats a un estrany, queda evidenciada. L'alcaldada no podia ésser ja més arbitrària i el mutisme dels ara titolats

defensors de la Democràcia vers dit acte d'autocràcia, fou avassallador, car semblava que tinguessin la boca enganxada a la mamella.

Vegis amb lo transcrit la diferència, la gravetat de llençar acusacions contra funcionaris, si per altra part els amordaçava; a ben segur no es registra cas semblant de cinisme.

Paragraf apart mereix allò de: «...mediante cuya resolución gubernativa conseguirá V. mantenerse apartado de los apasionamientos dominantes...».

La millor demostració i l'últim mot de la imparcialitat amb que se l'obligà a certificar, mantenint-lo allunyat de les lluites polítiques, i la manera que es dignificà al Secretari, especialment es troba en la R. O. del Ministre de la Governació, que diu en un *considerando*: «...puesto que la consideración ociosa y extemporánea, consignada en una certificación del Ayuntamiento nada significa... ni una certificación oficial puede referirse a posibilidades sino a hechos ciertos y documentados, a lo que debió limitarse tal certificación... sin hacer deducciones...».

¿A què seguir, si no pod demanar-se més ignomínia? I viva la Democràcia! ¡Foi mem el quadrel No passaràn, a ben segur que no passaràn coses tan dèspotes i neronians ni a la República d'Andorra ni a altre lloc del món.

Futbol

Torneig «Copa Llopart»

C. D. SITGETÀ, 2.-NÚRIA C. S., 1.

Ens visità el passat diumenge l'equip anomenat, provinent de la ciutat comtal, essent la seva característica un joc combinat eficacíssim.

A les ordres del Sr. M. Benazet, es verificà el partit. El «C. D. Sitgetà» presentà un onze tan complet i ben distribuït que fora veritablement una llàstima no sigués definitiu.

Tot lo que diguérem de la diferenciació de resultat, no equivalent al joc que es desenrotllà amb l'encontre tingut amb el «Barcino F. C.», podríem repetir-ho avui. ¿Per què el «Sitges» ha guanyat als dos equips anomenats? Perque tenint el «Barcino» i el «Núria» una tècnica fixa i un classicisme definit, s'estrellen davant la incoherència, la falta de modalitat i el joc particular del nostre equip? Jo gosaria comparar el «C. D. Sitgetà» amb un equip vase o galaic; en fi, amb un team nordeny, i tindria la enquesta resolta. El «C. D. Sitgetà» guanya per la rapidesa en el xutar individual i en la força impetuosa, no per un tractament de joc metòdic i fixe.

Demés, recordarem a la defensa local un adagi conegut que diu: «lo cortés no quita lo valiente». ¿Està renpida la valentia en el entrar als jugadors amb la estètica que hom podria emprar? Senzillament, creguem que no...

L'encontre fou molt disputat durant la primera part. El joc era ràpid i amenaçava tantost una porta com l'altra.

Els goals nostres foren obtinguts, un per una rasa d'En Vidal (B.), coronació que obtingué un avanç inusitat, i l'altre d'un penalty entrat per En Banqué (única excepció a lo manifestat anteriorment). Ells l'aconseguien mitjançant l'interior dret Masana, aprofitant una indecisió (cosa ja natural) de la defensa.

Així com la primera part fou pròdiga en jogades diverses, la segona fou una nul·litat i un piloteig arbitrari.

Dèl «C. D. Sitgetà» sobressortiren: la defensa (durant la primera part), el mig-

centre Banqué (el millor dels 22) i En Vidal (B.). En Sierra i En Llorens, desgraciats. El porter, Jiseret.

Del «Núria C. S.» : El porter i la línia defensiva, seguríssims, i l'interior dret. Els altres feren gala d'una homogeneïtat i compenetració intensificades superiorment.

S'aliniaren: Pel «Núria C. S.» : Castellet—Guitart, Eserich—Fabregat, Gimeno, Soro—Bugadell, Masana, Camallonga, Buxans i Rodríguez.

Pel «C. D. Sitgetà»: Mirabent—Marcé, Fontfria—Olivé, Banqué, Miret—Durán, Vidal (S.), Sierra, Vidal (B.) i Llorens.

L'àrbitre, desgraciat tota la tarda.

JUST

Sessions de l'Ajuntament

La presideix l'Alcalde, En Josep Planas Robert, assistint-hi els regidors senyors Clarà, Martín i Marcet.

Aprovada l'acta de l'anterior, s'aproven els dictamens de la Comissió d'Hisenda referents al compte de D. Andreu Subirats, requerint a En Mitjans perquè expliqui la duplicitat d'unes factures pagades i un pago fet que no està consignat en el compte, i l'altre a la instància d'En Rafel Font; quedant sobre la taula.

S'aprova altre dictamen de la Comissió de Foment tornant a En Durán els documents de l'Escorxador presentats, per no oferir cap garantia, no estar firmat i no haver-hi cap rastre referent al particular a les Oficines municipals.

Es aprovat altre dictamen de la mateixa Comissió resolguent l'empalme a clavègueres i permisos d'obres que estaven sense legalitzar per part dels interessats i que afecten als Srs. Josep E. Ferrer, Avelina Romeu, Llorenç Montserrat, Bartés, Germà i C.ª, Rafel Comas, Josep Masip Prats, Josep Giralt, Isidor Cartró, Josep Rosell, Teresa Pascual Alsina i Antón Montaner.

Vista la dimissió de N'Isidre Vidal Vidal del càrreg d'Administrador del Vinyet, és nomenat D. Joaquim de Querol Llopis.

Es fallat l'expedient de N'Amadeu Juan Coll, declarant-se'l exceptuat.

La Presidència demana, i se li dona, autorització per fer les gestions definitives prop la instal·lació del Gir Postal.

Se li dona també ampla autorització per procurar-se un plànol exacte del sector del Vinyet, procurant que contribueixin al gasto els propietaris a canvi de donar-lo-hi un plànol parcelari de cada finca.

S'aproven el compte d'enllumenat públic del mes de Juny i un de fuster de la vidua de J. Marsal. I s'aixeca la sessió.

Dietari de la vila

DISSAPTE

Es procedeix a l'arreglo i adornament dels «partarres» on està enclavat el monument a «El Greco».

DIUMENGE

Són en gran nombre els compatriotes conveïns que marxen a Barcelona per assistir a l'acte d'«Afirmació Catalana» que té lloc en el Palau d'Art Modern de la futura Exposició d'Indústries i Èstriques.

Així les conclusions aprovades unanimitat com els discursos pronunciats pels capdevaners de la Lliga Regionalista.

lista ens creiem talls de publicarlos per haverlos ja donat a coneixement de la premsa de la capital.

Procedent de Palma Soriano (illa de Cuba) i havent efectuat el viatge en el vapor «Barcelona», desembarca en el port de la ciutat comtal el jove compatriota i fervent catalanista Antón Cusiné, a qui tenim el gust de salutar.

OMIARS

Aquesta tarda són conduïdes al Clog Sagrat les despulles mortals de la bondadosa conveïna Josefa Puig i Sagarra, morta als 32 anys d'edat.

Als seus afligidíssims pares — que ara fa molt poc temps ja tingueren la dissort de perdre altra filla — i demés familiars, els acompanyem en la profunda pena per que passen.

DIMECRES

En la sessió municipal d'avui s'hi ha donat compte de que D. Isidre Vidal i Vidal havia presentat la dimissió irrevocable del càrreg d' Administrador del Santuari del Vinuet.

L' Alcaldia amb tal motiu ha fet constar que dit senyor ja la tenia presentada des del mes de Novembre de l'any anterior, al absentarse de la vila, entregant ademés la rendició de comptes fins que actuà; no havent actuat més i insistint ara novament en la mateixa: lo que li fou admesa, i perllongantli el vot de gracies acordat.

Per a substituirlo ha sigut nomenat el digníssim sitgatà D. Joaquim de Querol i Llopis, quin nomenament ha sigut acullit amb general aplauso per la població.

DIJOUS

A «Terramar» s' inaugura l'espectacle de Cine i atraccions a l'aire lliure, que hagué de suspendre's el passat dissabte a causa del mal temps.

No cal dir que amb tal motiu acudeix a tan pintoresc lloc nombrosíssima concurrència.

DIVENDRES

A les onze del matí és portat al Camp del Repòs Etern el cadavre de l'apreciat comerciant barceloní D. Joan Boixeda i Vila, mort air a la edat de 59 anys, el qual es trovava passant una temporada en aquesta vila.

Rebin la seva desconsolada vídua, fills i demés familiars el nostre pesam.

¡Pobres obreros!

¿Qué educación societaria dan los socialistas de la «Casa del Pueblo» a varios trabajadores, que los convierten en verdaderos lacayos de sus explotadores?

Capitaneados por un burgués extranjero, los amos de «La Palma» (tres o cuatro fanfarrones), el fonógrafo Sr. Mitjans (hoy casi terrorista) y los socialeros señores Durán y Tutusaus (a) «Desde luego», acuden a las sesiones consistoriales unos cuantos obreros con el fin de escandalizar o aplaudir a la más mínima indicación de sus amos.

¡Qué asco! ¿Es ésta la doctrina que os ha enseñado el gran Pablo Iglesias? Si éste lo pudiera ver, se avergonzaría de ser correligionario vuestro.

En toda España los socialistas son atacados a sangre y fuego por los monárquicos, y en este pueblo se da el caso vergonzoso de ir con ellos en coalición electoral, habiendo acordado su último

Congreso Nacional ir desligados de todo partido burgués a las luchas electorales. ¡Valiente manera de cumplir los acuerdos de sus Congresos! Y estos tipos tienen valor de titularse socialistas. Por dignidad, el Partido Socialista debía tomar una determinación con la Agrupación Socialista de esta localidad.

¿De qué se trata? Pues sencillamente de que unos señores, en uso de su perfecto derecho, hacen un recurso de alzada contra la validez del acta de concejal de dos monárquicos.

La Comisión Provincial los incapacita; acuden éstos en recurso al Ministro de la Gobernación y éste falla de acuerdo con la Comisión Provincial. Y ahí está todo.

¿Qué tiene que agradecer la clase trabajadora al banquero y amo de la Agencia de transportes Sr. Matas y al capitalista Sr. Vidal? Absolutamente nada, que nosotros sepamos.

La idea de incapacitar a estos señores surgió a consecuencia de la vergüenza que sintió Sitges el día de las elecciones por lo acontecido en la sección segunda del Distrito segundo. Aquel acto incivil y despótico de llevar a votar en «cuerda de presos» a infelices obreros, constituyó el mayor insulto que caber pueda: fué el más denigrante de los desprecios a la dignidad de hombres: fué la brutal presión del patrón sobre el asalariado, ejercida por despreciables sujetos solo capaces de realizarla creyéndose impunes.

¿Aprueban tamaña vergüenza los socialistas y obreros?

Pues este fué, más que nada, el motivo del recurso presentado contra la elección de esos señores. Más claro, agua.

La retirada tragi-cómica de los señores Mitjans, Serra, Durán y Tutusaus, del salón consistorial, les salió mal... de puro ensayada. Esto nos hizo reír mucho. Pero lo que nos hizo reír a carcajadas fué ver al Sr. Mitjans en uno de sus discursos (¿!) tirárselas de valiente con ademanes tabernarios (lo menos escupió cien mil veces) y tartamudeando.

Y no digamos nada del Sr. Tutusaus, con sus eternos «por ejemplo» y «desde luego». Este nos hizo llorar. Ooh! lili!

Gracias al Sr. Durán, que, como Delegado regional de la «Unión de Trabajadores», está acostumbrado a hablar en los mítines y lo apañoó todo, que sinó hay risa para diez años.

Más vale que estos señores socialistas tengan más seriedad y procuren dar un ejemplo verdaderamente digno a los trabajadores y no los enseñen a hacer de comparsas con quienes el día de mañana tendrán que sostener una lucha para defenderse de cualquier infamia que se cometa. ¿Con qué fuerza moral se van a presentar a reclamar nada a esos señores patronos, si hoy son arrastrados por los mismos?

Lo que debe hacer el Sr. Durán, ya que representa a la «Unión General de Trabajadores» en Cataluña, es denunciar al Comité de la Unión el caso de Vallcarca con el fin de que esos desgraciados obreros no trabajen más que los de las demás industrias.

Pero, vamos a cuentas. ¿Quiénes tienen la culpa de la destitución del Sr. Juliá de Secretario del Ayuntamiento de esta localidad? Pues dos socialistas, o sean los Sres. Carbonell y Durán. ¿Cómo es que ahora lo defienden tanto? ¿Es que cometieron una injusticia y tienen remordimiento de conciencia por lo hecho? Porque en qué quedamos? ¿Es bueno o malo?

Esto sería preciso que lo aclarara la Agrupación Socialista.

Hoy, domingo, hemos leído el *sacristanesco y antipático* periódico *El Eco de Sitges*, y le felicitamos por el artículo de fondo y el que le sigue, escrito por un

individuo de la gran República de Andorra. ¡Gracias a Dios, hombres, que han salido Vdes. de su modorra! ¡Ya era hora!

CURRO VARGAS

Sitges, 9-7-1922.

Noves varies

Fa pocs dies, visitaren nostra vila, havent fet després un banquet al Park Hotel, el Secretari particular de S. M. el Rei de Espanya, D. Emili M.ª de Torre, acompanyat del Marquès de Montsoliu i de don Arcadi Balaguer.

Els visitants quedaren reconeguts als obsequis de l'amic En Francesc Reus, qui, ademés, entregà una formosa tòia de flors per SS. MM. les Reines.

L' encàrreg fou complimentat, agraint les augustes persones l'atenció, i podem assegurar que al Rei li interessà molt aquesta vila, tant és així, que la visitarà acompanyat de la Reina Victòria a la primera visita que efectuarà a Catalunya, tenint ademés vivíssim interès en que arreu d'Espanya s' instaleixin hotels a l' estil del de Terramar.

Han retornat de llur viatge de noces per l' estranger els joves esposos nostres amics En Santiago Blanch Guri i Na Maneleta Misas Forment, havent tingut ocasió d' admirar reposadament els principals emporis d'Europa en els dies del més gran esplendor. Siguin benvinguts.

A la població de Macera de Abajo (Salamanca) ha mort l' il·lustrat D. Bernat Martínez Avila, germà del bon amic don Juli, l' acreditat fabricant de caps de cartró d' aquesta vila.

El finat, que desempenyava zelosament el càrreg de Secretari d' aquell Municipi, era molt volgut i estimat, per lo que l'acte de son sepeli constituí una vera manifestació de condol.

Rebin la seva vídua, fills, germà i demés familiars, nostre pesam.

Nostre benvolgut amic En Macari Masó Golferichs ha acabat brillantment la carrera de Medicina i Cirurgia, malgrat haver romàs tot l' hivern al Marròc complint els deures militars a l' Hospital d' Anfós XIII. La més coral enhorabona al nou metge, que fem extensiva a la família tota.

Dels distingits esposos i bons amics En Josep M.ª Ginestà i Na Maria dels Dolors Robert havem rebut una artística tarja assabentant-nos el naixement de la seva filleta Maria Montserrat, Dolors i Rita, que escaigué el dia 26 de Maig últim.

Mercès per l' atenció i rebin nostra més coral enhorabona.

Amb brillantíssimes qualificacions han obtingut el grau de Batxiller al Institut de Barcelona els il·lustrats joves i compatriotes En Francesc Gorgas Gorgas i En Josep Mas Vidal.

Rebin la enhorabona més entusiasta, que fem extensiva a llurs distingides famílies.

De les invitacions que foren repartides per part de D. Ignasi M.ª Canals Porta, portant del Penó principal en la última memorable processó del Corpus, figurà un exemplar en l' arxiu de la Biblioteca-Museu Balaguer, de Vilanova, el qual l'ha sol·licitat expressament com homenatge a

les pulcres obres prerrafaelistes que acompanya i el gust català que hi domina.

Ens enterem amb jòia que nostre intel·ligent i volgut amic el jove Mtre. compositor N'Antoni Català ha guanyat un premi en el Concurs del «Palau de la Música Catalana» amb una inspirada i ben escrita *Salve Regina*, en la particularitat que eren vuit els optants al mateix.

La nostra més sincera enhorabona als vostres mereixements, i avant, amic!

La recaudació de Contribucions fa avinent que la cobrança voluntària dels rebuts del primer trimestre de les diferents contribucions, cerruatges i altes, tindrà lloc a Vilanova del 14 al 18 del mes corrent i de 9 a 1, al local del carrer Sant Antoni, 8.

Transportes Villanueva de FRANCISCO FONT

Encargos y transportes en auto-camió, de Villanueva y Sitges a Barcelona y viceversa.

Viajes convencionales a cualquier punto. De Sitges a Barcelona y viceversa, a 25 pesetas tonelada; fracciones menores a tonelada, a 3'50 los 100 kilos.

Lo que no esté en relación de volumen con el peso, precio convencional, incluso los equipajes y efectos domésticos.

Villanueva: San Gervasio, 92. Teléfono 483.

Sitges: Carretera vieja, 2.

Barcelonà: Calle Tantarantana, 23. Tel. 2434 A.

RESTAURANT de TERRAMAR

TELEFON 341.

Reobertura amb caràcter permanent des del 9 d' Abril de 1922.

Esmerats serveis.

S' admeten encàrregos.

Hi ha habitacions.

MOSCATELL

LLEGITIM

Vda. de Robert

a LITRES i EMBOTELLAT

S. Pere, 3 Sitges

Compra i venda de Finques

Hipoteques i Préstecs

ANTONI CARBONELL

Rbla. Principal, 16 - Vilanova i Geltrú

Despatx: de 10 a 1 i de 6 a 8.

ACTIVITAT I RESERVA

XAMPANY

* CANALS Y NUBIOLA
Grans Caves a S. Esteve Sasrovira
Demaneulo en tots els establiment

Agricultores! Aplicad el NITRATO de SOSA de Chile en todos los cultivos!

Es el único abono de cobertura de resultados positivos, porque su gran solubilidad en el agua y fácil difusión en el suelo, le hacen aprovechable por las plantas en cualquier época de su vida en que se aplique, siempre y cuando no hayan llegado a su completo desarrollo.

CANTIDADES A EMPLEAR

Cereales : La dosis de Nitrato puede variar de 150 a 300 kilos por hectárea, según sea secano o regadío.

Patata : 250 a 300 kilos por hectárea, aplicado al recalce.

Remolacha, nabos y demás raíces carnosas : 250 a 450 kilos por hectárea al dar la primera bina.

Maíz : 200 a 300 kilos por hectárea al dar la primera escarda.

Viña : 200 a 300 kilos por hectárea, esparcidos en los meses de Marzo, Abril o Mayo.

Cultivos hortícolas, pimientos, cebollas y tomates : De 300 a 600 kilos repartidos en varias veces en las distintas escargas y demás labores entre líneas que se dan a estas plantas.

Arboles : De 1 a 3 kilos por planta, según tamaño, en los meses de Enero a Julio, si pueden regarse, y de Enero a Mayo, si son de secano. En los árboles y arbustos debe repartirse el Nitrato alrededor de la planta, ocupando una superficie un tercio mayor que la copa del árbol.

Máctas y semilleros : Regar cada 8 días con una disolución que contenga 3 gramos de Nitrato por litro de agua.

El **Comité del Nitrato de Sosa de Chile**, domiciliado en **Madrid**, Almirante, 19, Apartado 6, facilita folletos y todos los datos necesarios para la acertada aplicación del Nitrato de Sosa.

FABRICA MOSAICS

ANTON PAGES & C^a

Grandioses existències

Força varietat en artístics dibuixos d' exquisida novetat

Exit creixent per llurs bons resultats

d' aquesta nova indústria sitgetana

PREUS REDUITS

Carretera de Barcelona, n.º 3 : SITGES

Agencia Transportes

Carretera Nueva, 5 - SITGES

Gregorio MIRABENT HILL

REPRESENTANTE DE:

Transportes Económicos, S. A.,
a pequeña velocidad

Plaza de San José Oriol, 2

y de

La Igualadina, a gran velocidad

San Pablo, 2 - Barcelona

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elíxir - inyectable

PREPARADO POR JOSE ROBERT Y SOLER

— LABORATORIO QUÍMICO Y FARMACÉUTICO —

Calle Lauria, 74 - FARMACIA - BARCELONA

Camisería y Corbatería

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camisería que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

Dr. M. Farrán

Cirurjiá-Dentista nort-americá

Parelladas, 30 - Sitges

Banco de Villanueva

Sucursal de Sitges

Comptes corrents d'estalvis

amb interès del 3 per 100 anyal

CUPONS

Préstams, Girs, Descomptes, Dipòsits en metalle
i en custòdia i garantia, Compra-venda de valors
i de monedes (espanyoles i extrangeres), Ordres
de Borsa, Comptes corrents comercials, Caixes
de lloguers i tota mena d' operacions de Banca

Dr. Martínez Amador

INSPECTOR DE HIGIENE

Enfermedades de los RIÑONES,
PRÓSTATA, URETRA y PIEL.

Aplicación del 606 y 914.

Dr. Dou. 5, pral., 2.ª-Barcelona,

VILLANUEVA: Calle Libertad, 4

de diez a doce los jueves y domingos.

Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de tota mena

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes

Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guillot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bartomeu, 24

Telefons 338 i 393

Diputació de Barcelona - Xarxa de Municipis